

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Læandro. 271.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Act. max, tamen vel fando illud audiisti, quod olim diuinorū Apostolorū discipuli venditas suas facultates ad ecclesiā pauperum causa deferebant. At tu contra omnino faciens ecclesiā ac pauperum bona domitūe impiē ac nefarie colligis. Huic igitur impietati finem impone: æconomus enim hinc dictus est, quod pauperibus, quæ ipforū meritō sunt ecclesiastica bona.

παρὰ τὸ τὰ οἰκεία γέμειν τοῖς πτωχοῖς.

Agatho. 270.

Cor. Optime vir, ex ijs, quæ euenerunt, maiora tibi perspicere licet. Ethnicismus enim multis & temporibus, & laboribus, & opibus, & armis, & sermonibus corroboratus ex oculis euauit. Nostra autem religio plebeijs & illiteratis, & pauperibus atque abiectis hominibus demādata, breui temporis spatio fulgetræ in modum quod gentium peruasit, non oculos duntaxat atque aspectum, sed etiam mentes illuminans, quoniam uidelicet ille ex commentitijs fabulis constabat: hæc autem ex cælestibus dogmatibus compacta erat.

Leandro. 271.

Humana natura, vir eximie, nec ciuiformi est, quæ vitium admittere nequeat: nec rursus vi naturæ vitia habet. Verum mens ac voluntas hæc admittens, prolapsionem à virtutibus sustinet.

Eidem. 272.

Psal. Illud quod scribis, primus quoque homo percussus est, verum secundus priorem formam ipsi reddidit: quippe qui in ea modo sermonem omnem superanti, extiterit, eamque modo diuinitati cōsentaneo correxerit.

Eutonio. 273.

Magnificabo Dominum in laude, & placebit ei super vitulum nouū, canebat Da-

ουδὲ γὰρ ἐν ὁμοκρέματος ἔργεις, ὅτι πάλαοι τῆς θείων σποδῶν μαθητῶν, τὰ οἴκοι πιπράσκοντες, τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ πτωχῶν προσεκόμενοι, οὐδὲ πᾶν τὸ ἐναντίον ποιῶν, τὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πτωχῶν οἴκας συνάγεις ἀσεβείας. πᾶσαι τὴν τῆς ἀσεβείας οἰκονόμος γὰρ εἶρηται παρὰ τὸ τὰ οἰκεία αὐτῆς νέμειν τοῖς πτωχοῖς οἰκεία δὲ αὐτῆς, ἐκλότος τὰ ἐκκλησιαστικά.

Αγαθοδάμωνι. σο.

Ἐξέσι σοι σιωιδεῖν, ἄριστε, ἐν τῆς συμβάντων τὰ μέγιστα. ὁ γὰρ ἑλληνισμὸς πολλοῖς καὶ χρόνοις καὶ πόσις καὶ πόροις καὶ ὅπλοις καὶ λόγοις κρατυθαῖς, ἠφανίσθη. ἡ δὲ ἡμετέρα θρησκεία ιδιώταις καὶ ἀγραμμάτοις καὶ πτωχοῖς καὶ εὐτελέσι ἐγχειραδεῖσα ἐν βραχεῖ καὶ ὡ, δίκην ἀγραπῆς διήλθε παύλα καὶ, ὅτι τὰς ὄψεις μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς γνώμας φάπασα, ὅτι ἡ μὲν ψευδοῖς μύθοις συνέκειτο. ἡ δὲ δόγμασιν ἑρανοῖς συνήρμοστο.

Λαμάνδρω. σοα.

Ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπιεία, θαυμάσιε, ἔτε ἀνεπίδεκτος ἔστι κακῶ, ἔτε φυσικῶς κέκρηται τὰ κακὰ, ἀλλὰ γνώμη ταῦτα προσεμῖθη, τὴν τῆς καλῶν ὑπομῖνει σπέπῳσιν.

Τῷ αὐτῷ. σοβ.

Ἐκᾶνο ὁ γέγραφας, καὶ ὁ πρῶτος γέγραφας πέπονθει ἀνθρώπος, ἀλλ' ὁ δεύτερος αὐτῷ τὴν πρῶτην μορφήν σποδῶδωκεν, ἐν σκείνῃ ἀφραγῆτος γενόμενος, καὶ ταύτῃ θεοσπεπῶς διορθωσάμενος.

Εὐτονίῳ. σογ.

Μεγαλιωῶ τὸν κύριον ἐν ἀγρόσῃ, καὶ ἀγρόσῃ αὐτῷ ὑπὲρ μόχον νέον. ἔφαλλε

λεη